

ע"ד, והוא כפסא עליון, שהוא עדי
עד, ככתוב עדי עד וגו'. וזמן
אכילה בבקר של ע"ד הוא,
והע"ד הזה [כד גם כן] למעלה [כד
נקרא], שכתוב (ישעיה כו) בטחו בה'
עדי עד. ובבקר, הינו קרפן לה'
ודאי. יאכל עד, ולא אחר.

עו"ה עשן, והתעוררות האהבה
נקשרת, ומתעוררת למעלה
ועומדים זה כנגד זה, ואש [ויה]
דולקת ומאירה בהתעוררות הזו
שלמטה, וכהן מתעורר, ולוים
משבחים ומראים שמחה, ואז
מתנסף היין להתקשר במים, והיין
מאיר ומראה שמחה. משום כך,
יין טוב למטה להראות שמחה
ליין אחר שלמעלה, והכל
מתעורר לקשר שמאל בימין.

ור"חם שהוא סלת, מלכות
שמעוררת התעוררות, לוקחים
אותה שמאל בימין, ומקשרים
אותה בגוף, ואז שופע שמן
עליון, ולוקטת אותו על יד
הצדיק. ועל זה צריך לעשות
התעוררות של סלת בשמן, ונקשר
הכל כאחד, ואז עדון ונחת של
יחוד אחד, ולוקטים עדון ונחת
של היחוד כל אותם פתרים,
ונקשרים זה בזה, והלבנה מאירה,
ונקשרת בשמש, ויושב הכל
בעדון.

ואז קרפן לה', ולא לאחר, ועל זה
בבקר יאכל עד, ולא לאחר [עד].
יאכל עד ויתעדן ויתקשר בקשרו
בתחלה. מתי? בבקר, שצריך
להתברך השם הקדוש בתחלה,
ואחר כך יתברכו האחרים.

ועל כך אסור לו לאדם לברך את
חברו בבקר עד שיברך את הקדוש
ברוך הוא, שהוא צריך להתברך

ומאן הנה אכיל, ההוא אתר דאקרי ע"ד,
ואיהו כרס"יא עלאה, דאיהו עדי עד,
כדכתיב עדי עד וגו'. וזמן אכילה, בצפרא
דע"ד הוא, והאי עד, (הכי גמי) לעילא (הכי
אתקרי), דכתיב, (ישעיה כו) בטחו ביי עדי עד.
ובבקר, היינו קרפן לה', ודאי. יאכל עד,
ולא אחרא.

התנא סליק, ואתערוותא דרחימו קשיר,
ואתער לעילא וקיימא דא לקבל דא,
(דף רמז ע"א) ונורא (ג"א ושריא) דליק, ונאנהיר
בהאי אתערוותא דלתתא. וכהנא אתער,
וליואי משבחן, ואחזיין חידו, וכדין חמרא
אתנסף, לאתקשרא במיא, וחמרא נהיר
ואחזי חידו, בגיני כך, חמרא טב לתתא,
לאחזאה חידו, לחמרא אחרא דלעילא,
וכלא אתער, לאתקשרא שמאלא בימינא.

ור"חם דאיהו סלת, מלכותא דאתער
אתערוותא, נקטין לה שמאלא
בימינא, ומקשרי לה בגופא, וכדין נגיד
משחא עלאה, ולקטא ליה על ידא דצדיק.
ועל דא בעי למעבד אתערוותא דסלת
במשחא, ואתקשר פלא כחדא, וכדין עדונא
ונייחין דיחודא חד, ולקטין עדונא ונייחא
דיחודא, כל אינון פתרין, ואתקשר דא בדא,
ואתנהיר סיהרא, ואתקשרא בשמשא, ויתיב
פלא בעדונא.

וכדין קרפן ליי, ולא לאחרא. ועל דא,
בבקר יאכל עד, ולא לאחרא (עד),
יאכל עד, ויתעדן ויתקשר בקשו"ה
בקדמיתא. אימתי, בבקר. דבעי לאתברכא
שמא קדישא בקדמיתא, ולבתר יתברכון
אחרנין.

ועל דא, אסיר ליה לפר נש לברכא לחבריה בצפרא, עד דיברך לקדשא

בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ בְּעֵי לְאַתְּבְּרָכָא בְּרִישָׁא, וְהֵינּוּ בְּבִקְר יֹאכֵל עַד, וְאִמְר יִתְבְּרְכוּ הָאֲחֵרִים. וְלַעֲרֵב יִחְלַק שְׁלָל, שְׁהָרֵי הַקְּרָבָנוֹת שְׁהָיוּ בְּבִקְר, הַכֹּל נִקְרַב לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִתְעוֹרְרוּת עוֹלָה לְשָׁם. וּמִשׁוּם שֶׁהוּא הַתְּבַרְךָ, הִיָּה קוֹשֶׁר קְשָׁרִים לְכָל שְׂאֵר הַחֲנִילוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וּמִחֲלַק לָהֶם בְּרֻכּוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוּי, וְנֹאֵה לוֹ, וְהַעוֹלָמוֹת מִתְבַּשְׂמִים, וּמִתְבַּרְכִּים עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

וְהֵינּוּ סוּד הַפְּתוּב (שיר ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו', בְּתַחֲלָה. אַחַר כֵּן חֲלַק לְכֻלָּם, וְאָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוּדִים. מוֹרִיק בְּרֻכּוֹת לְכֻלָּם, וּמִחֲלַק לָהֶם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ, וְלָכֵן וְלַעֲרֵב יִחְלַק שְׁלָל, שְׁהָרֵי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יִתְבַּרְךָ בְּתַחֲלָה, וְכַעַת מִחֲלַק בְּרֻכּוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. שְׁלֵא תֹאמַר שֶׁהַקְּרָבָן נִקְרַב לָהֶם וְלֹא לְשׁוּם כַּח אַחַר, אֲלֵא הַכֹּל נִקְרַב לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מוֹרִיק בְּרֻכּוֹת וּמִחֲלַק בְּרֻכּוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמִשׁוּם כֵּן קָרְבָן לֵה, וְלֹא לְאַחַר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּנֵי יִפְה אַמְרַת. עוֹד, הִתְעוֹרְרוּת אַחֲרַת שֵׁל הַקְּרָבָן. (הכל) כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ בְּרֻכּוֹת וְלַעֲזוֹר בְּרֻכּוֹת, שִׁיתְבְּרְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת. בְּתַחֲלָה קָרְבָן לֵה, וְלֹא לְאַחַר. עֲכָשׁוּ תִקְרִיבוּ אֶת קֶרְבַּנְכֶם, שִׁיתְקַשְׁרוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּאֶחָד, וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְבְּרְכוּ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר פְּסוּק אַחֲרָיו, כָּל אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עֶשֶׂר וְגו'. כָּל אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל! הִיָּה צְרִיף (לכתב) אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל, מַה זֶה כָּל אֱלֹהִים? אֲלֵא לְחַבְּר [לחבב] אוֹתָם לְמִקּוֹם שְׁכָל הַבְּרֻכּוֹת מוֹרִיקִים לְשֵׁם שְׁנִים

בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ בְּעֵי לְאַתְּבְּרָכָא בְּרִישָׁא, וְהֵינּוּ בְּבִקְר יֹאכֵל עַד. וְלַבְּתַר יִתְבְּרְכוּן אַחֲרֵינוּ, וְלַעֲרֵב יִחְלַק שְׁלָל. דְּהָא קְרָבָנוֹת דְּהָוָה בְּרַמְשָׁא, כֹּלָּא אַתְּקָרַב לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּעֵרוּתָא סְלֵקָא תַּמָּן. וּבְגִין דְּהָא הוּא אַתְּבַרְךָ, הָוָה מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין לְכָל שְׂאֵר חֲנִילִין עֲלָאִין, וּמְפַלֵּיג לֹון בְּרַכָּאן, לְכָל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי וְיֹאוֹת לֵיה, וּמִתְבַּסְּמִין עֲלֵמִין, וְאַתְּבְּרָכָאן עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

וְהֵינּוּ רְזָא דְכְּתִיב, (שיר השירים ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו', בְּקַדְמִיתָא, לְבַתַּר פְּלִיג לְכַלְהוּ, וְאָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוּדִים. אַרְיֵק בְּרַכָּאן לְכַלְהוּ, וּמְפַלֵּיג לֹון, לְכָל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיה, וְעַל דָּא וְלַעֲרֵב יִחְלַק שְׁלָל. דְּהָא שְׁמָא קְדִישָׁא יִתְבַּרְךָ בְּקַדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא פְּלִיג בְּרַכָּאן לְכַלְהוּ עֲלֵמִין. דְּלֹא תִימָא דְקֶרְבָּנָא מִתְקָרַב לֹון, וְלֹא לְשׁוּם חֲנִילָא אַחֲרָא, אֲלֵא כֹּלָּא מִתְקָרַב לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא אַרְיֵק בְּרַכָּאן, וּמְפַלֵּיג בְּרַכָּאן לְכַלְהוּ עֲלֵמִין, וּבְגִין כֵּן קָרְבָן לֵי, וְלֹא לְאַחֲרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, שְׁפִיר קָא אַמְרַת. תּוּ אַתְּעֵרוּתָא אַחֲרָא דְקֶרְבָּנָא, כֹּלָּא בְּגִין לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן, וְלְאַתְעָרָא בְּרַכָּאן, דִּיתְבְּרְכוּן כֹּלְהוּ עֲלֵמִין. בְּקַדְמִיתָא קָרְבָן לֵי, וְלֹא לְאַחֲרָא, הַשְׁתָּא תִקְרִיבוּ אֶת קֶרְבַּנְכֶם, דִּיתְקַשְׁרוּן כֹּלְהוּ עֲלֵמִין כְּחַדָּא, וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְבְּרְכוּן עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר קָרָא אַבְתְּרִיה, כָּל אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עֶשֶׂר וְגו', כָּל אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהִים שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל מִיבְעֵי לֵיה, מֵאֵי כָּל אֱלֹהִים. אֲלֵא, לְאַחֲבָרָא

(ס"א למחמת) לֹון, בְּאַתַר דְּכָל בְּרַכָּאן מְרִיקִין תַּמָּן. שְׁנִים עֶשֶׂר. שְׁנִים עֶשֶׂר